

УСПІХИ ТА НЕВДАЧІ ПРАКТИЧНОЇ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УКРАЇНІ

Актуальність теми дослідження. Актуальність дослідження сучасного стану формування й реалізації антикорупційної політики в системі державної служби зумовлюється тим, що корупція підриває імідж державної служби України, стримує розвиток інституту державної служби, перешкоджає налагодженню конструктивного діалогу між владою та громадянським суспільством, руйнує засади розбудови правової держави та громадянського суспільства, а дієва антикорупційна політика забезпечує вирішення зазначених проблем. **Мета дослідження:** проаналізувати рекомендації щодо вирішення проблем реалізації антикорупційної політики в Україні. Для досягнення мети ми ставимо наступні завдання: проаналізувати успіхи і невдачі антикорупційної політики в Україні, вказати рішення щодо здійснення заходів. **Завдання дослідження:** аналіз сучасного стану формування й реалізації антикорупційної політики в системі державної служби України та визначення основних напрямів її вдосконалення. **Об'єкт дослідження:** антикорупційна політика. Одним із важливих аспектів сучасної державної правової політики в Україні є реформування системи запобігання і протидії корупції. Досягнення успіху у цьому процесі є передумовою для формування у суспільстві довіри до влади, зростання економічного потенціалу держави, покращення добробуту громадян України. **Предмет дослідження** - розробка та впровадження заходів антикорупційного спрямування є одним із першочергових завдань державної влади в Україні, що вимагає формування й реалізації дієвої антикорупційної політики в системі державної служби. З перших років незалежності й дотепер постійно у звітах Національного агентства України з питань державної служби, матеріалах науково-практичних конференцій, конгресів різних міжнародних організацій зазначається, що Україна зазнає значного негативного впливу корупції. При цьому завжди наголошується на корупційних проявах у медицині, освітній діяльності, у сфері дозвільної та контрольної діяльності органів державної влади стосовно підприємств, під час державного адміністрування та контролю за сплатою податків і митного оформлення товарів, у сфері державних закупівель, енергетичному секторі, розподілі землі та інших природних ресурсів. Особливо небезпечними є прояви корупції в діяльності судових та правоохоронних органів [1, с. 40]. На сучасному етапі розвитку української держави одним із найбільш важливих каталізаторів соціального невдоволення державною політикою залишається високий рівень корупції в системі державного управління, що вимагає вдосконалення формування й реалізації антикорупційної політики в системі державної служби України, зокрема нормативного забезпечення запобігання та протидії корупції в цій сфері [2, с. 69]. Досліджуючи сучасний стан та шляхи вдосконалення формування й реалізації антикорупційної політики в системі державної служби України, визначимо сутність державної антикорупційної політики в системі державної служби як складного правового і суспільно-політичного явища, що має певні ознаки: відповідно до форм, напрямів, завдань, сфер впливу антикорупційної політики в системі державної служби вона розглядається як скоординована взаємодія діяльності всіх державних органів, органів місцевого самоврядування, інститутів громадянського суспільства, громадян, спрямована на протидію будь-яким корупційним проявам у суспільстві; антикорупційна політика в системі державної служби в адміністративно-правовому значенні є різновидом державної політики та державного управління; державна антикорупційна політика в системі державної служби реалізується шляхом здійснення цілеспрямованої, вольової діяльності конкретних людей, що є посадовими особами органів державної влади (суб'єктів антикорупційної політики); антикорупційна політика в системі державної служби має системний характер, оскільки здійснюється виключно в межах складної соціальної системи; ця системність є внутрішньою характеристикою антикорупційної політики держави, що забезпечує погодженість, координацію, субординацію, необхідну цілеспрямованість, раціональність та ефективність вказаного процесу; реалізація антикорупційної політики є постійним щоденним процесом; антикорупційна політика в системі державної служби здійснюється виключно на основі чинного законодавства певної держави на певному конкретно історичному відрізку; антикорупційна політика в системі державної служби полягає в здійсненні регульованого та організаційного практичного впливу на об'єкти державного управління, якими є суспільні відносини в будь-якій сфері життєдіяльності суспільства, при цьому відбувається взаємодія суб'єктів та об'єктів у межах єдиної складної системи; загальним завданням антикорупційної політики в системі державної служби є реалізація антикорупційної функції держави в правовій, політичній, соціальній, економічній, культурній та інших соціально важливих сферах регулятивного впливу [3, с. 318]. Міжнародні організації вказують, що для ефективної антикорупційної політики в системі державної служби необхідні єдині підходи та має бути забезпечена тісна й чітка співпраця між органами, відповідальними за формування й реалізацію антикорупційної політики, також обов'язкова співпраця з громадськістю та міжнародними організаціями [4, с. 82]. **Висновок:** Відповідно до цього можна надати таке узагальнене визначення: антикорупційна політика в системі державної служби – це особливий різновид державної політики, що системно та комплексно здійснюється шляхом цілеспрямованої, вольової діяльності належних суб'єктів державної влади виключно на підставі чинного законодавства з метою запобігання та протидії корупції як негативному соціальному явищу і полягає у впровадженні конкретних заходів впливу на об'єкти правових відносин у системі державної служби, створенні нормативних актів, проведенні організаційних заходів, спрямованих на реалізацію антикорупційної функції держави. Антикорупційна політика в системі державної служби – це система офіційно визнаних цілей, завдань, пріоритетів і принципів діяльності держави з організації та регулювання процесів запобігання та протидії корупції.

Список використаних джерел

1. Хомич П. Процес антикорупції: деякі основні концепції корупції влади 2006. № 5–6. С. 40.
2. Цурканова І. О. Сутність та особливості корупції та антикорупція органів влади в Україні. Наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили. Сер.: Політологія. 2012. Т.69 с.
3. Еллинек Г. Общее учение о корупции. Санкт-Петербург: Юридический центр Пресс, 2004. 400 с.
4. Шпак Ю. О. Досвід реформування місцевого антикорупційного суду у Великобританії. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. 2014. № 10. 82–84 с.